

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
 لجنة الانتخابات المركزية
 The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
 Deputy President of the Supreme Court
 Chairman of the Central Elections
 Committee for the 26th Knesset

قاضي نوعم سولبرج
 نائب رئيس المحكمة العليا
 رئيس لجنة الانتخابات
 المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
 המשנה לנשיא בית המשפט העליון
 יושב ראש ועדת הבחירות
 המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 16/26

העותר: עו"ד שחר בן מאיר

נגד

- המשיבים:
1. ח"כ איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי
 2. סיעת עוצמה יהודית
 3. המשרד לביטחון לאומי
 4. היועצת המשפטית לממשלה

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם העותר: בעצמו
 בשם המשיבים 1-2: עו"ד דוד פטר
 בשם המשיבים 3-4: עו"ד ערין ספדי-עטילה ועו"ד גיא יעקב

החלטה

עתירה על סרטונים ובהם מעביר השר לביטחון לאומי מסרים לציבור כשהוא בסירת משטרה או בסוור בבית סוהר.

רקע וטענות הצדדים

1. השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר (המשיב 1) פרסם ב-11 בפברואר 2026 סרטון בעמוד הפייסבוק שלו, ולצידו הכיתוב "חוק עונש מוות למחבלים! בכל הכוח!". בן גביר נראה עומד בסירה. לצידו – אדם לבוש מדי משטרה (בסרטון נראה רק חלק קטן מגופו). אישה אומרת לבן גביר: "השר, ראיתי שחמאס יצאו נגדך, נגד החוק עונש מוות שאתה מקדם. מה אתה אומר על זה?". בן גביר משיב לה: "מיכל, הם יכולים לקפוץ לי. אנחנו ניישם את חוק עונש מוות למחבלים. בין אם בתלייה, בין אם בירייה, את יודעת מה – בין אם בטביעה [מורה בידו לעבר הים], נטביע אותם".

ב-14 בפברואר 2026 פרסם בן גביר בחשבוננו ברשת X סרטון אחר. לצד הסרטון כיתוב זה:

"הגעתי יחד עם משפחות שכולות לעקוב מקרוב אחר ההיערכות לרמדאן ולוודא שמדיניות המינימום שאני מוביל יחד עם נציב שב"ס מיושמת במלואה, בלי הנחות למחבלים. באתי לחזק ויצאתי מחוזק. הרגע שבו נתי סמדר, שאיבד את אביו בפיגוע הנורא בקרית יובל, הודה לי, נתן לי כוח להמשיך. מחויב למשפחות השכולות ולעם ישראל. נמשיך להחמיר את התנאים למחבלים – עד לחקיקת חוק עונש מוות למחבלים".

בסרטון נראה בן גביר (עם אחרים) מבקר בבית סוהר. אישה שואלת אותו: "השר, מה אנחנו רואים פה?". בן גביר משיב:

"אנחנו ערב הרמדאן ואנחנו רואים כאן פעילות שגרתית של שירות בתי הסוהר. כך מתנהגים מול המחבלים הרוצחים השפלים הארורים. מה שעשינו כאן זה היסטוריה. מה שעשה כאן נציב שירות בתי הסוהר, מפקד המחוז, מפקד הכלא, ככלל – כל בתי הכלא בשב"ס, שינוי מציאות של 180 מעלות. אבל אנחנו עכשיו חייבים עוד דבר: מוות למחבלים. הם צריכים להיות מוצאים להורג. בתלייה, בזריקה, בכיסא חשמלי – העיקר להוציא אותם להורג".

לאחר מכן בן גביר משוחח עם הרצל חג'אג', אב שכול. חג'אג' אומר לבן גביר: "אתה מציל חיים, וכל אדם שמציל אדם אחד מישראל – הציל עולם ומלואו, ואתה מציל פה מאות ואלפים". אחר כך בן גביר צועד עם אדם אחר (בהתחשב בכיתוב שנלווה לסרטון – כנראה נתי סמדר), הם מחבקים זה את זה, ובן גביר אומר לבן שיחו: "אבא שלך, עליו השלום, רואה בשמיים מה שאנחנו עושים כאן".

ברקע דבריו הראשונים של בן גביר ובחלקים נוספים בסרטון רואים תמונות מהביקור: בן גביר ואחרים בתא ובו אסירים ביטחוניים שוכבים על הרצפה; סוהרים מתרגלים כניסה לאגף ביטחוני, הוצאת אסירים ביטחוניים מהתאים והשכבתם על רצפת האגף; בן גביר מסייר בכלא עם פמליה; בן גביר משוחח עם סוהרים.

2. עו"ד שחר בן מאיר, העותר, טוען שבכל אחד מהסרטים מופיעה תעמולת בחירות מטעם בן גביר. מאחר שהסרטונים צולמו במתקן ממשלתי (סירה של המשטרה ובית סוהר) ובנוכחות עובדי מדינה – יש בהם משום שימוש בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות. לטענת העותר, התנהלות זו מנוגדת להוראת סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: סעיף 2א). על כן יש להסיר את הסרטונים – ולאסור לעתיד על בן גביר ועל סיעתו (המשיבה 2) להפיץ סרטוני תעמולה ובהם בן גביר שצולמו במתקן ממשלתי. יתר על כן, כך נטען, כבר נקבע בעבר שבן גביר הפר את סעיף 2א

בצלמו סרטוני תעמולת בחירות במשרדו. משום כך מבקש בן מאיר כי אטיל על בן גביר הוצאות "ובסכום משמעותי".

3. המשרד לביטחון לאומי והיועצת המשפטית לממשלה מצטרפים במידה רבה לטענות בן מאיר. לגישת המשרד והיועצת, שני הסרטונים עולים כדי תעמולת בחירות. השימוש במשאבי ציבור והופעת אנשי שירות בתי הסוהר במדים בהם – מפר את סעיף 2א. יש למחוק את הסרטונים, ולחייב את בן גביר לשלם הוצאות "בהיקף משמעותי" נוכח השימוש השיטתי במשאבי ציבור לתעמולת בחירות. עם זאת, אין מקום ליתן צו כללי לגבי סרטונים עתידיים.

4. בן גביר וסיעתו משיבים שהסרטון הראשון נועד להרתיע את החמאס לאחר שארגון הטרור יצא נגד דרישת בן גביר לחוקק עונש מוות למחבלים. זו, ולא תעמולת בחירות, התכלית העיקרית של הסרטון. יתר על כן, אין לבחון מסרים של חברי הקבינט המדיני-ביטחוני כלפי האויב בעת מלחמה – לפי דיני תעמולת הבחירות. הסרטון צולם בכלי שיט ללא סימני זיהוי ממשלתיים. גם לסרטון השני תכליות עיקריות חלופיות לתעמולת בחירות: הענקת כבוד ממלכתית למשפחות שכולות; דווע משפחות אלו על פעילות שב"ס ועל המדיניות לכליאת המחבלים הרוצחים; מענה ללחץ של חמאס. לבד מכך – כך נטען – בן מאיר הוא פעיל פוליטי, מתנגד לבן גביר ולמדיניותו. מטרתו – פגיעה בבן גביר; לא אכיפת דיני תעמולת הבחירות. על כן יש לדחות את העתירה ולחייב את בן מאיר ב"הוצאות משפט מוגדלות".

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בעתירה, בנספחיה ובתגובות לה, באתי לכלל מסקנה כי דין העתירה – להתקבל בעיקרה. סעיף 2א קובע: "לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף [ציבורי כמפורט שם], [ו] לא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף ... כזה", למעט חריגים שאזכיר בהמשך. לאיסור כמה תכליות: להבטיח שוויון בין המועמדים בבחירות, כך שבעל תפקיד מכהן לא ינהה מיתרון בגישה למשאבי ציבור; לוודא שנכסי הציבור ישמשו – כפי מטרתם – לטובת הציבור כולו, ולא לטובת מועמד או רשימת מועמדים; ולשמור על אמון הציבור באופי הלא-פוליטי של השירות הציבורי (בג"ץ 1931/21 נתניהו נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים וארבע, פסקה 7 לפסק הדין של השופט ד' מינק (19.3.2021)). לאיסור בסעיף 2א שני רכיבים עיקריים: תעמולת בחירות, ונכסי ציבור. הצדדים חלוקים על הרכיב הראשון לגבי שני הסרטונים. הרכיב השני מוסכם לגבי הסרטון השני, ועולה שאלה בעניינו לגבי הסרטון הראשון. אבחן כל רכיב לגבי הסרטונים מושא העתירה.

תעמולת בחירות

6. תעמולת בחירות, כידוע, היא פרסום שתכליתו הגְבֵּרָה – השפעה על הבוחר בעניין הבחירה (בג"ץ 869/92 זוילי נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלושה-עשרה, פ"ד מו(2) 692, 709–710 (1992); דנג"ץ 1525/15 טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.8.2017) (להלן: דנג"ץ טיבי)). כלומר, פרסום שנועד "להניע בוחר לבחור כך או אחרת, להניא אותו מבחירה מסוימת או להשפיע על העדפתו הפוליטית; ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות בפרסום" (תב"כ 10/24 גלסברג נ' טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ, פסקה 5 (28.1.2021)). בפסיקה נמנו מבחני משנה אחדים לזיהוי תעמולת בחירות. תוכן הפרסום הריהו "נתון בעל משקל רב ואף מכריע ... שצריך לזכות לזרקור מרכזי בכל מקרה" (תב"כ 6/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' נתניהו, פסקה 3 (19.1.2020)). מבחני משנה נוספים הם תכלית חלופית לפרסום, זהות המפרסם ויוזם הפרסום; באיזו מִסְדָּת (פלטפורמה) הופיע הפרסום; עיתוי הפרסום; קרבתו לבחירות, ועוד (תר"ם 1/24 אטדגי נ' ראש עיריית אשקלון, פסקה 9 (3.11.2020)).

7. תוכן הסרטון הראשון – כולו תמיכת בן גביר בעונש מוות למחבלים, בניגוד לעמדת חמאס. בן גביר מציג לציבור הרחב את עמדתו ומתעקש שיממש אותה. יפים לכאן דברים שכתבתי בתב"כ 5/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 10 (22.9.2024) (להלן: עניין הצילום במשרד):

"השר מבקש להודיע על פעילותו-שלו אל מול גורמים אחרים כדי לקדם את מדיניותו. ... גם בזאת נבחן נבחר הציבור: ביכולתו לממש את מדיניותו, ולא רק בתוכנה. השר אומר לציבור הבוחרים מה מדיניותו וכי בכוונתו ליישם אותה. מסר זה נועד להשפיע על ציבור הבוחרים לבחור בשר וברשימתו. זו תכלית תעמולת בחירות – וזו התכלית העיקרית של הפרסום."

בן גביר וסיעתו טוענים לתכלית חלופית: הרתעת חמאס, האויב, שהתנגד לעמדת בן גביר. שאלה היא האם מדובר כאן בהרתעה, או בעמידה תקיפה על גישת השר אל מול עמדת חמאס – אולם אין לכך השפעה על ההכרעה. כל אחד מהניסוחים עשוי לשמש תכלית נוספת של הסרטון – ובמקרה מתאים להיות תכלית חלופית, וגְבֵּרָה על פני תכלית תעמולת בחירות. אולם שניהם – תכלית של המדינה הם. אם שר מעוניין לפרסם פרסום רשמי מטעם המדינה, טבעי שיפרסם אותו בחשבון רשמי (שלו או של המשרד). הסרטון בענייננו התפרסם בחשבון הפרטי-פוליטי של בן גביר, ולא בחשבון רשמי. בלי להתייחס לתוכן הפרסום, מקומו מצביע על כך שהמסר אינו מטעם המדינה, אלא מטעם בן גביר. אדרבה, אם מתמודד מנכס לעצמו הרתעה או עמדה אחרת מטעם המדינה – אף בכך יש משום טענה לגבי עמדות המתמודד ויכולתו לממש אותן. על כן התכלית החלופית הנטענת – משנית לתכלית הגְבֵּרָה של תעמולת בחירות.

8. תוכן הסרטון השני – היחס למחבלים הכלואים בבתי סוהר בישראל (אסירים ביטחוניים), לרבות קריאה של בן גביר להטיל עליהם עונש מוות. בסרטון מתאר בן גביר "פעילות שגרתית של שירות בתי הסוהר" ואת "מה שעש[ו]ן כאן" גורמים שונים בשב"ס. לכאורה, אמירות אלו מצביעות על פעולתם של אחרים. בפועל, המצב שונה. ראשית, בן גביר, השר לביטחון לאומי, אחראי על פעילות השב"ס. שנית, אמירות אלו – 'מעטים מול רבים' הן. הסרטון והכיתוב שנלווה לו מייחסים שוב ושוב לבן גביר את היחס לאסירים הביטחוניים: "ולוודא שמדיניות המינימום שאני מוביל יחד עם נציב שב"ס מיושמת במלואה"; "נמשיך להחמיר את התנאים למחבלים"; "מה שעשינו כאן זה היסטוריה"; "אבא שלך, עליו השלום, רואה בשמיים מה שאנחנו עושים כאן". גם שתי תודות לבן גביר מופיעות בפרסום: "הרגע שבו נתי סמדר, שאיבד את אביו בפיגוע הנורא בקרית יובל, הודה לי, נתן לי כוח להמשיך"; "ודברי התודה של חג'אג' לבן גביר. מי שנחשף לפרסום מקבל רושם ברור – בן גביר אחראי במידה לא מעטה למה שמוצג. בן גביר מוסיף על כך את עמדתו העקרונית בדבר עונש מוות למחבלים. גם בפרסום זה יש משום הבעת עמדות בסוגיות ציבוריות (היחס למחבלים כלואים והדין הראוי להם), והצגת יכולת להוציא אותה מן הכוח אל הפועל (לכל הפחות בנוגע ליחס למחבלים הכלואים). בדומה לסרטון הראשון – לפנינו תעמולת בחירות, וזו התכלית העיקרית של הפרסום. התכליות החלופיות שבן גביר וסיעתו מציעים, כבוד ויידוע למשפחות השכולות ומענה לחמאס – עשויות להיות תכליות שניתן לייחס למדינה. נקיטתן בפרסום בחשבון פרטי-פוליטי מצביעה על תכלית פוליטית בשימוש בהן. גם מטעם זה אין בהן כדי להחליף את התכלית הגִבְרָה של תעמולת בחירות.

9. עד כאן – תוכן הסרטונים ותכלית חלופית. את מקום הפרסום הזכרתי – ואשוב עליו, לצד זהות המפרסם והיוזמה לפרסום. גם אם מועד הבחירות אינו מייד, הריהן צפויות בעוד כמה חודשים, ורוח הבחירות מרחפת על פני הארץ. בכל מקרה, גם לגבי הזמן, יש להתחשב בקרבת הפרסום לדיון הציבורי בסוגיית עונש המוות (ולאמירות של חמאס בנושא – שהסרטונים נועדו גם להגיב להן). על כל אלו אמרתי בעניין הצילום במשרד, בפסקה 11:

"השר פרסם ביוזמתו את הפרסומים, בחשבוננו הפרטי-פוליטי בלבד. 'שלושת אלו: זהות המפרסם, זהות יוזם הפרסום ומסדת הפרסום – כולם פוליטיים. מכוחם קמה חזקה שמטרת הפרסומים פוליטית'. בנסיבות אלו, אין לייחס משקל רב לכך שהבחירות אינן קבועות לזמן הקרוב. מועד הפרסומים – קרוב דווקא לאירועים שבבסיסם, מה שעשוי ללמד על 'ניסיון לצרוב מייד בתודעת הבוחר את הקשר בין המועמד לפעולה'; קשר זה אמור לעמוד לזכות השר ורשימתו בהגיע יום הבחירות" (הפניות הוסרו. ראו גם תב"כ 1/26 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' בן גביר, פסקות 11, 13 (8.1.2024)).

התוצאה – ברורה: התכלית הגִבְרָה של שני הסרטונים היא תעמולת בחירות.

10. לפני סיום סוגיה זו: בן גביר וסיעתו מבקשים להוציא מגדר דיני תעמולת הבחירות פרסומים ששרים בכירים, חברי הקבינט המדיני-ביטחוני, מפנים אל האויב בשעת לחימה. לטעמי, דיני תעמולת הבחירות מתמודדים היטב עם סוגיה זו. פרסום של שר שמטרתו ביטחונית (בכל היבט שהוא), ודאי בשעת מלחמה – תכלית זו של הפרסום עשויה לגבור על תכליות אחרות בפרסום, לרבות תעמולת בחירות. אולם הכול – לפי נסיבות המקרה ולפי המבחנים הרגילים לזיהוי תעמולת בחירות. די כלים וערוצים עומדים להם, לשרי הממשלה, לבטא רשמית עמדות כלפי האויב. חשבון פרטי-פוליטי – לביטוי פרטי-פוליטי נועד; לא לביטוי רשמי. לא למותר להזכיר, כי המחוקק עצמו הגביל תעמולת בחירות תוך שימוש בצה"ל, בכוחות הביטחון ובנפגעי פעולות איבה (סעיף 2ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959) – עדות נאמנה לכך שגם בענייני ביטחון יש תחולה לדיני תעמולת הבחירות.

שימוש בנכסי הציבור

11. כאמור, היסוד העיקרי השני בסעיף 2א הוא שימוש בנכסי הציבור. אין חולק על כך שבסרטון השני מופיעים נכסי הציבור – מתקן בית סוהר, מדי שב"ס (לצד עובדי ציבור – אנשי שב"ס). הנכסים בולטים, ברורים. יתר על כן, מרכז הסרטון – פעילות שב"ס ואנשיו, ומשום כך מיועד להם חלק מרכזי בסרטון. בסרטון הראשון – וגם על כך אין חולק – מופיעה סירת משטרה, נכס הציבור. נראים גם מדי שוטר. הופעת שוטר במדים – יש גם בה משום שימוש בנכסי הציבור (תב"כ 32/25 לדרמן נ' לפיד (20.10.2022)). אולם בן גביר וסיעתו מציינים, בצדק, שאין בסרטון סימן שמשייך את הסירה למשטרת ישראל, או לשירות הציבורי בכלל. האם יש בכך כדי להשפיע על התוצאה?

12. לטעמי, במקרה זה אין צורך לקבוע קביעות עקרוניות בסוגיה זו. ראשית, כאמור, לצד בן גביר מופיע אדם במדי שוטר. שנית, בן גביר כלל במסר שלו התייחסות להיותו באותה סירה: "את יודעת מה – בין אם בטביעה [מורה בידו לעבר הים], נטביע אותם". אפשר בהחלט שאמירה זו לא היתה בתכנון המקורי, ומדובר רק בניצול הזדמנות נוכח נסיבות צילום הסרטון. ובכל זאת, בן גביר בחר להעלות לחשבוננו דווקא את הסרטון הזה, כולל התייחסות לים. הדעת נותנת, כי בן גביר לא הורה להשיט סירת משטרה לצורך הסרטון, אלא שניצל רגע מסוים במהלך שְׁיט במילוי תפקידו. אולם כל שְׁיט כרוך בהוצאה כספית: שכירת סירה, תשלום לצוות שלה וכדומה. בן גביר ניצל את ההוצאה הציבורית על שְׁיט בסירת משטרה, וכך יכול היה להימנע מלשכור סירה פרטית כדי להעביר אותו מסר ימי של תעמולת בחירות. ניצול זה – אף הוא בא בגדר שימוש בנכסי הציבור.

13. התלבטתי בנוגע לסוגיה זו נוכח אחת מתכליות סעיף 2א, שעניינה אָמוֹן הציבור באופיו הלא-פוליטי של השירות הציבורי. בענייננו אין סימן לבעלות הציבורית בסירה. לכן יתכן שהסרטון –

לעצמו, בלי ידיעה חיצונית על אופי הסירה – אינו פוגע באמון הציבור באופי הלא-פוליטי של המשטרה ושל השירות הציבורי. עם זאת, אין בסרטון דבר שיתמוך באמון הציבור באופי האמור. כלומר, תכלית זו שוות-נפש לשימוש הנדון. לעומת זאת, שתי התכליות האחרות של סעיף 2א מובילות למסקנה ברורה יותר. תכלית אחת מבקשת למנוע מבעל תפקיד מכהן יתרון על פני מתמודדים אחרים בבחירות לגבי גישה למשאבי הציבור. בן גביר, השר לביטחון לאומי, ממונה על משטרת ישראל. סירות של המשטרה זמינות לו יותר מאשר למועמדים אחרים בבחירות – בלי קשר לסימני הזיהוי שלהן. שימוש בהן במקום שכירת סירה פרטית – שימוש לשיט, ושימוש של זמינות סרטון שצולם בהן בלי קבלת אישור מיוחד להקריין אותו – נותן בידו יתרון שמועמדים אחרים אינם נהנים ממנו. תכלית אחרת של סעיף 2א היא להבטיח שנכסי הציבור, שנועדו לציבור, ישמשו לטובתו ולא לטובת מועמד או רשימת מועמדים. שיט בתפקיד, על הוצאותיו, אינו יכול שישמש (גם, בחלקו) לתעמולת בחירות. בחישוב הכולל: שתי תכליות נגד, תכלית אחת נמנעת – תכליות הסעיף מורות לכיוון איסור לגבי הסרטון במקרה זה.

14. בן גביר וסיעתו מתקוממים על כך שבעניין הצילום במשרד נאסר על נבחר ציבור לפרסם מסרים בלשכתו, וכעת נאסר עליו לפרסם מסרים בסטור שטח. אין בכך כדי לשנות ממסקנתו. מובן שנבחר ציבור מעוניין לפרסם ברבים את מעשיו – למען יראו ויבחרו. זכותו לעשות כן. אולם המחוקק קבע גבולות לכך. בסעיף 2א מופיע כלל ברור: נכסי הציבור – אינם אביזר במה בתעמולת בחירות. עבודת נבחר הציבור בלשכתו, סטוריו בשטח וכדומה – למילוי תפקידו לטובת הציבור נועדו. אגב כך אפשר לפרסם תעמולת בחירות, לדוגמה – צילום ברחובה של עיר (בלי נוכחות מה שנחשב לנכסי הציבור וכדומה) או הודעה בלי צילום על מה שנעשה.

15. התוצאה היא שבשני הסרטונים התקיים גם רכיב השימוש בנכסי הציבור. הוסיפו לכך את המסקנה הקודמת בדבר תעמולת בחירות בשניהם – והמסקנה היא שיש בסרטונים משום הפרה של סעיף 2א.

זהות העותר

16. בן גביר וסיעתו, "עוצמה יהודית", רואים פגם בכך שבן מאיר הביע שוב ושוב את דעתו נגד בן גביר. מכך נלמד, לפי הטיעון, שבן מאיר אינו עותר ציבורי שראוי להיענות לעתירתו. טענה זו – לאו טענה היא. גורלה של עתירה נקבע, ככלל, בהתאם לנסיבות העניין ולדין החל עליהן; לא בהתאם לזהות העותר, לעמדותיו או להתנהלותו בעבר (להבדיל למשל מהתנהלותו במסגרת העתירה הנדונה, או התנהלות אחרת שניתן לשרטט קשר ענייני בינה לבין הדיון בעתירה). זאת ועוד, מובן כי אין איסור לעתור נגד בר פלוגתא רעיוני; "עוצמה יהודית" עתרה אף היא, לא פעם, נגד יריבים פוליטיים (לדוגמה תר"ם 109/26 סיעת עוצמה יהודית בכנסת נ' סיעת התעוררות בירושלים (28.9.2023); תב"כ 33/24

עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית, רשימת הציונות הדתית לכנסת ה-24 נ' יהדות התורה (14.3.2021); תב"כ 12/23 עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית נ' כחול לבן – יש עתיד-חוסן לישראל-תלם (3.2.2020). אדרבה, דרכו של עולם היא שתעמולת בחירות תביא לעתירה דווקא מצד מי שחולק עליה לגוף העניין (גם אם הטענות נגדה עניינן בהתאמה לדין). דינה של הטענה, אם כן – להידחות.

טנד

17. מצאתי ששני הסרטונים מפירים את סעיף 2א. עילה 'חיצונית', בדמות זהות העותר, אינה מסייעת לבן גביר וסיעתו. התוצאה המעשית היא שעל בן גביר להסיר מחשבונותיו את שני הסרטונים מושא העתירה.

18. בן מאיר ביקש גם שאתן סעד כללי: להורות לבן גביר וסיעתו שלא יצלמו במתקנים ממשלתיים סרטוני תעמולת בחירות ובהם בן גביר, ושלא יפיצו סרטונים מסוג זה. על כך אמרתי בעניין הצילום במשרד בפסקה 25: "סעד כללי כזה – ככלל, אין יושבי ראש ועדות הבחירות נותנים. מדובר בבקשה להנחיה כללית לשמור על הוראות הדין – וזהו המובן מאליו". ברור שאם יפר נבחר ציבור את הדין, אפשר לעתור בעניין ההפרה הפרטנית, וייתכן כי אף מדובר בעבירה". הדברים יפים לענייננו. העתירה לסעד זה – נדחית.

הוצאות

19. בן מאיר, המשרד לביטחון לאומי והיועצת המשפטית לממשלה ביקשו לחייב את בן גביר בהוצאות בסכום ניכר. לטענתם, ההפרה כאן עוקבת אחר הפרה דומה בעניין הצילום במשרד. אכן, בין המקרים קיים דמיון מסוים. בשניהם מדובר בצילום סרטוני תעמולת בחירות במתקני מדינה. שם – במשרדי המשרד לביטחון לאומי; כאן – בסירת משטרה ובבית סוהר. ההבדל במיקום – יש בו חומרה במקרה הנוכחי. בפעם הקודמת נטענה טענה לגבי תחולת החריג שבסעיף 2א(2), שענייננו שימוש בנכסים שהמדינה העמידה לרשות שר; הפעם – אין טענה כזו. מנגד, בעתירה הנוכחית התעוררה שאלה לגבי הופעת סירת משטרה שאין עליה סימנים מזהים להיותה רכוש הציבור. בסיכום כללי, אני סבור שהחזרה על מהות ההפרה – יש בה משום שיקול מחמיר בקביעת סכום ההוצאות. מנגד, מדובר בעתירה שנייה; יש קושי מסוים לראות בכך אותו פגם "שיטתי" שהמשרד לביטחון לאומי והיועצת המשפטית לממשלה רואים.

לפני טיוט

20. החלטה שיפוטית לגבי תעמולת בחירות – יתרונותיה בצידה: אמירה ברורה על כשרות פרסום או על הפרת דין שגלומה בו; הבהרת הדין והכוונת התנהגות לעתיד לבוא; צו להסרת פרסום מפר

במקרה מתאים. תנאי בל-יעבור להחלטה שיפוטית הוא הליך שיפוטי ראוי והוגן לפניה. אולם הליך כזה אורך זמן, ובצדק: עתירה, תשובה, לעיתים תגובה לתשובה, לעיתים הארכות מועד, החלטה. בענייננו בן גביר פרסם את הסרטונים מושא העתירה ב-11 בפברואר 2026 וב-14 בו. העתירה שלפניי הוגשה – לאחר פנייה מוקדמת כדבעי – ב-23 בפברואר 2026. לאחר קבלת תגובות (והארכת מועד לשם כך) וזמן כתיבה, החלטתי ניתנת היום, 17 במארס – למעלה מחודש לאחר פרסום הסרטונים. לאחרונה עמדתי על "מהירות תחלופת הכותרות הראשיות והעניין בקרב הגולשים" בימינו (תב"כ 14/26 מפלגת "בנט 2026" נ' הליכוד – תנועה לאומית ליברלית, פסקה 3 (29.1.2026)). עד שניתנה ההחלטה – ולמען האמת, עד שהוגשה העתירה – הסרטונים כבר "עשו את שלהם" מבחינת מסרי תעמולת הבחירות של בן גביר, ונשכחו בשל פרסומים אחרים. במחשבה לעתיד, ראוי לזכור זאת בבקשות להארכת מועד. יתכן גם שבמקרים מתאימים יתאימו סעדים שיפוטיים מסוימים, כמו צווים ארעיים. אפשר שכלים נוספים, בעתירות ומחוצה להן, יסייעו במניעה מוקדמת – או בהפחתה למפרע של התמריץ המקורי לפרסם, בבחינת "יצא שכרו בהפסדו" (משנה, אבות ה, יא-יב). במקרה אחר הצעתי לדון בכלי-בדיעבד כזה, תביעה אישית – בהליך מתאים – להשבת כספי ציבור, כחלק מהטמעת דיני האמונאות: תב"כ 12/26 העמותה הקהילתית גבעת מרדכי ירושלים נ' סמוטריץ', פסקה 12 (24.12.2025); ראו גם עמיר ליכט "שאו שערים ראשיכם – חבות אזרחית של שר בגין הוצאה תקציבית אגב הפרת חובת אמון" נקודה בסוף משפט (29.1.2026) <https://tinyurl.com/fjevwt5v>.

טוף דבר

21. העתירה מתקבלת, אפוא, במובן זה שבן גביר יסיר לאלתר מחשבונותיו ברשתות החברתיות את הסרטונים מושא העתירה. בן גביר ו"עוצמה יהודית" יישאו בהוצאות בן מאיר בסך של 5,000 ש"ח, ובהוצאות המשרד לביטחון לאומי והיועצת המשפטית לממשלה בסך של 4,000 ש"ח (בסך הכול 9,000 ש"ח).

ניתנה היום, כ"ח באדר התשפ"ו (17 במארס 2026).

נעם סולברג, שופט

המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

